

Θεωρητικό φύλλο εργασίας

18ος – 19^{ος} αιώνας

Κορμός της ενότητας /Ο

1/ Θεματική προσέγγιση

Μέσα από τη γαλλική λογοτεχνία, βρίσκουμε τη θέση της αναπηρίας στην κοινωνία.

18^{ος} αιώνας :

Denis Diderot : Η επιστολή σχετικά με τους τυφλούς από εκείνους που βλέπουν
1749

Η επιστολής σχετικά με τους κωφάλαλους από αυτούς που ακούνε και μιλάνε 1751

19^{ος} αιώνας :

Victor Hugo : Η Παναγία των Παρισίων 1831

Honoré de Balzac : Η εξαδέλφη Μπετ 1846

George Sand : Ο μυλωνάς Ανζιμπό 1845

Οι κωδωνοκρούστες 1853

Eugène Sue : Τα μυστήρια του Παρισιού 1842

Jules Verne : Μιχαήλ Στρογγόφ 1876

2/ Περιεχόμενο

Τον 18ο αιώνα, το κίνημα του Διαφωτισμού γεννήθηκε στη Γαλλία και μαζί του μια νέα φιλοσοφική σκέψη που έφερε νέες ιδέες για την κοινωνία. Αυτή είναι η εποχή της σύνταξης της Εγκυκλοπαίδειας, η οποία καθοδηγείται από την αμφισβήτηση της γνώσης. Η αναπηρία δεν έχει μεγάλη θέση, αλλά αναφέρεται σε δύο τύπους γραπτών: τους μύθους και μια ομιλία του Diderot.

Έτσι, άλλοι μυθογράφοι θεωρούν την αναπηρία ως γνώρισμα και «καλλιέργησαν» την αναπηρία σε επίπεδο προσώπου με την ιδιότητα του ζώου, όπως ο Jean-Pierre Claris de Florian στο Ο τυφλός και παράλυτος ή ο Arnaud Berquin στο Ο τυφλός και

κουτσός. Αυτό του δίνει τελικά μια θέση τιμής αυτή την εποχή. Πράγματι, όπως και τα ζώα, ο ανάπηρος είναι προικισμένος με ελαττώματα (μειωμένα στην αναπηρία του) και προτερήματα (κυρίως το να σκέφτεται να επεξεργαστεί μια λύση). Στους δύο αυτούς μύθους βρίσκουμε την ιδέα της ανταμοιβής, που με τη συνεργασία πολλών από τα άτομα με αναπηρία θα μπορούσαν να γίνουν ένα ιδανικό και πλήρες πρόσωπο. Υπάρχει η ιδέα ότι ο ανάπηρος είναι ένα κομμάτι του παζλ που, αν βρει ένα άλλο κομμάτι για να συνεργαστεί, θα μπορούσε τελικά να είναι ένα άτομο όπως και οι άλλοι. Έτσι, ο παράλυτος θα μπορούσε να καθοδηγήσει τον τυφλό που θα του επέτρεπε να κινηθεί μεταφέροντάς τον. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Arnaud Berquin ενδιαφέρθηκε για την εκπαίδευση των παιδιών και δημοσίευσε διαφορετικές ιστορίες.

Αλλά ο δέκατος όγδοος αιώνας αποτελεί επίσης αμφισβήτηση της επιστήμης του Μεσαίωνα και των προόδων στον τομέα της χειρουργικής επέμβασης. Γι' αυτό χειρουργούν τους τυφλούς για ί να αποκαταστήσουν την όρασή τους. Ο Diderot σε ένα δοκίμιο πάνω στην οπτική αντίληψη αντιτίθεται στην εικόνα του τυφλού μέσα στην κοινωνία. Εξηγεί ότι αυτό αλλάζει τα σημεία αναφοράς του ατόμου που πρέπει στη συνέχεια να αναπροσαρμοστεί στο περιβάλλον γύρω του. Περιγράφει πώς οι τυφλοί άνθρωποι αντιλαμβάνονται το χώρο γύρω τους με το άγγιγμα. Τονίζει ότι ο άνθρωπος είναι ικανός να προσαρμοστεί σύμφωνα με αυτό που είναι, ότι η απώλεια μιας από τις αισθήσεις δεν είναι συνώνυμη με την αδυναμία. Αποδεικνύει λοιπόν ότι το ίδιο ισχύει και για την ηθική, η οποία δεν μπορεί να είναι καθολική, αφού όλοι είναι διαφορετικοί: προσβάλλει έτσι τη θρησκεία. αυτό του κοστίζει τη φυλάκιση. Αλλά με τις ιδέες του, κάνει να εξελιχθεί η οπτική προς τους τυφλούς, δείχνει ότι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να ληφθούν υπόψη μέσω της διαφοράς τους. Θα επαναλάβει αυτό το είδος δοκιμίου το 1721 με την επιστολή προς τους κωφάλαλους προς χρήση αυτών που ακούνε.

Συνεπώς, κάνουμε ένα βήμα παραπάνω γράφοντας ότι το άτομο με ειδικές ανάγκες είναι ευαίσθητο και στοχαστικό, αλλά πάντα υποδεικνύεται ότι είναι ένας φανταστικός χαρακτήρας. Από την άλλη πλευρά, αναδύεται η ιδέα ότι η αναπηρία μπορεί να θεραπευθεί. Ακόμη και αν είναι ακόμα εκ γενετής, δεν είναι απαραίτητα οριστικό χαρακτηριστικό.

3/ Σκοπός

Το παρόν φύλλο επισυνάπτεται στην ενότητα κατάρτισης για το ιστορικό της αναπηρίας και το νομοθετικό της πλαίσιο.

4/ Όρια

Μελετήσαμε μόνο την περίπτωση της Γαλλίας.

Ευρωπαϊκή ομάδα Erasmus+ Isabelle Fredon